

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Direktorat za inspeksijske poslove
i licenciranje

Direkcija za registar, licence i drugostepeni postupak
Broj: UP II 123-89/21-1

Podgorica, 06.09.2021.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Božović Kate iz Mojkovca, na rješenje komunalne inspektorke Sekretarijata za uređenje prostora, zaštitu životne sredine i komunalno-stambene poslove, opštine Žabljak, broj:UP-IN-04-714/21-25/6 od 11.08.2020. godine i rješenja o ispravci greške, broj:UP-IN-04-714/21-25/8 od 13.08.2020.godine na osnovu člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18 i 63/18) i čl.46 i 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku („Sl.list CG“, br. 56/14, 15/15, 40/16 i 37/17), donosi

Žalba se odbija.

RJEŠENJE

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem naređeno je žaliteljki uklanjanje privremenog objekta – štanda za prodaju šumskih plodova, meda, kandiranog voća i sirupa, postavljenog u zoni Nacionalnog parka Durmitor, na šetalištu od rampe prema Crnom jezeru, bez prijave i dokumentacije propisane članom 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, pod prijetnjom prinudnog izvršenja rješenja.

Na navedeno rješenje žaliteljka je izjavila žalbu, ovom ministarstvu, zbog nezakonitosti pobijanog rješenja. U bitnome, navodi da u postupku koji je prethodio donošenju ožalbenog rješenja, nijesu utvrđene sve činjenice koje su potrebne za pravilno rješavanje upravne stvari, zbog čega je pogrešno primjenjeno materijalno pravo. Naime, ukazuje da se u izreci ožalbenog rješenja govori o privremenom objektu, dok se iz sadržine istog može utvrditi da je prvostepeni organ na terenu našao dva stola, što ne predstavlja privremeni objekat. Navodi da prvostepeni organ nije obavijetio žaliteljku o vremenu ni načinu izvršenja rješenja, da joj se prvostepeni organ nije legitimisao prilikom sprovođenja postupka nadzora i da joj je ostavio rješenje na stolu, što nije lična dostava shodno ZUP. Prilikom sprovođenja izvršenja rješenja, prvostepeni organ je sa komunalnim policajcem i vozačem kombija, uklonio sve što se nalazilo na stolovima i ubaci u kombi. Žaliteljka navodi da je uspjela jedino frižidere da zadrži, kao i torbu, telefon i stolicu, iako je prvostepeni organ, kako navodi, naredio da joj i to oduzmu. Navodi da zapisnik nije sačinjen, niti joj je ponuđen bilo kakav papir da potpiše. Smatra da joj pripada pravo na naknadu štete, jer joj je oduzeta sva roba, iako je Zakonom o inspeksijskom nadzoru propisano da se uklanjaju stvari, a ne roba. Predlaže da se žalba usvoji i naknadi joj šteta u visini oduzete robe.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Odredbama čl. 116 i 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisani su Program privremenih objekata i uslovi postavljanja odnosno građenja privremenih objekata.

Odredbom člana 202 stav 1 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano je da komunalni inspektor provjerava da li je za postavljanje odnosno građenje privremenog objekta podnijeta prijava i dokumentacija iz člana 117 ovog zakona, dok je članom 202b stav 1 tačka 3 propisano da kada u postupku inspeksijskog nadzora ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis komunalni inspektor dužan je da naredi investitoru rušenje odnosno uklanjanje privremenog objekta i/ili vraćanje prostora u prvobitno stanje ako

se postavlja odnosno gradi ili je postavljen odnosno izgrađen i pored zabrane iz tač. 1 i 2 ovog člana.

U postupku inspeksijske kontrole, koja je obavljena, na inicijativu Nacionalnog parka "Durmitor", broj:08/345 od 09.07.2021.godine i obavještenja Komunalne policije, broj:09-019/21-707 od 16.07.2021.godine, nesumnjivo je utvrđeno da je žaliteljka postavila štand, dimenzija 2,90 x 0,70m (2 stola) za prodaju šumskih plodova, meda, kandiranog voća i sirupa, u ulici Jovana Cvijića – na šetalištu od rampe prema Crnom jezeru, u zoni NP „Durmitor“, bez prijave i dokumentacije propisane članom 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, koju je bila dužna podnijeti nadležnom organu u roku od 15 dana prije početka postavljanja. Činjenično stanje je utvrđeno zapisnikom, broj:714/21-4-7 od 28.07.2021.godine, koji je žaliteljka odbila da potpiše, a zapisnik joj je ostavljen na štandu. Vršeci kontrolu sprovođenja mjere iz citiranog zapisnika, dana 29.07.2021.godine-zapisnik, broj: 714/21-4-7, prvostepeni organ je donio rješenje o zabrani postavljanja predmetnog štanda, rješenjem, broj: UP-IN-04-714/21-25/3 od 05.08.2021.godine, koje rješenje žaliteljka nije htjela da primi i potpiše, zbog čega joj je ostavljeno na štandu (dostavnica, broj:UP-IN-04-332/21-25/3 od 05.08.2021.godine). Nadalje, kontrolnim inspeksijskim nadzorom o sprovođenju izrečene mjere zabrane, dana 05.08.2021.godine, utvrđeno je da žaliteljka nije postupila po citiranom rješenju o zabrani, zbog čega je prvostepeni organ donio ožalbeno rješenje o uklanjanju predmetnog štanda, koje je žaliteljka preuzela, ali je odbila da potpiše (dostavnica, broj: UP-IN-04-714/21-25/6 od 11.08.2020.godine).

Ocjenjajući zakonitost osporenog rješenja, ovo ministarstvo je našlo da je na potpuno utvrđeno činjenično stanje, bez povrede pravila postupka, pravilno primijenjeno materijalno pravo, o čemu su u obrazloženju dati jasni razlozi koje ovo ministarstvo prihvata.

Naime, komunalna inspektorica je u okviru svojih zakonskih ovlašćenja izrekla žaliteljki odgovarajuću mjeru inspeksijskog nadzora, zbog čega nije bilo mjesta poništaju prvostepenog rješenja.

Polazeći od nespornog činjeničnog stanja i citiranih odredbi zakona, pravilno je prvostepeni organ, ožalbenim rješenjem, naredio žaliteljki uklanjanje privremenog objekta – štanda za prodaju šumskih plodova, meda, kandiranog voća i sirupa, postavljenog u zoni Nacionalnog parka Durmitor, na šetalištu od rampe prema Crnom jezeru, jer je postavljen bez prijave i dokumentacije propisane članom 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, a što je mjera propisana u članu 202b stav 1 tačka 3 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 3 Zakona o inspeksijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspeksijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspeksijski nadzor, a naročito da naredi rušenje, uklanjanje bespravno započetog ili podignutog objekta i uklanjanje stvari sa određenog prostora.

U konkretnom slučaju, posebnim propisom, odnosno odredbom člana 202 stav 1 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano je da komunalni inspektor provjerava da li je za postavljanje odnosno građenje privremenog objekta podnijeta prijava i dokumentacija iz člana 117 ovog zakona.

Cijenjeći navode žaliteljke shodno Zakonu o upravnom postupku ovo ministarstvo je utvrdilo da isti nijesu uticali na drugačiju odluku u predmetnoj stvari. Navod žaliteljke da je prvostepeni organ izvršio povredu pravila postupka u vršenju inspeksijskog nadzora i načinu dostavljanja zapisnika i rješenja, ne stoji. Ovo iz razloga što je odredbom člana 34 stav 2 Zakona o inspeksijskom nadzoru ("Službeni list Republike Crne Gore", br. 39/ i Službeni list Crne Gore", br.76/09, 57/11, 18/14, 11/15 i 52/16), kao i odredbom člana 84 Zakona o upravnom postupku, propisan postupak javnopravnog organa u slučajevima kada stranka odbija da potpiše zapisnik ili rješenje. U spisima predmeta postoje dokazi o obavješćavanju žaliteljke na svako rješenje koje je donijeto u postupku, uz dostavnice kojima se potvrđuje prijem istih na način kako je propisano odredbama Zakona o upravnom postupku. Nadalje,

neosnovani je navod žaliteljke da se prvostepeni organ nije legitimisao u postupku inspekcijskog nadzora, jer u zapisnicima stoji ko je vršio inspekcijski nadzor i ko je vršio dostavljanje ožalbenog rješenja, o čemu je žalitelka morala biti upoznata.

Shodno navedenom, drugostepeni organ je odlučio odbiti žalbu žaliteljke - član 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

OVLAŠĆENO SLUŽBENO LICE
Dubravka Pešić